

Flamencot tantsides saab tundeid väljendada ja end maksma panna

Vabakutselised artistid Claudia Ševtšenko ja Lehti Kostabi töid kuus aastat tagasi Eestisse flamencotantsu, mis väikerahva kultuuri kuuludes väljendab Lehti sõnul soovi ennast maksma panna.

MARIS JÜRGENS

24-aastane Kaari Laane alustas flamenco õppimist Claudia ja Lehti juhendamisel neli aastat tagasi. «Alguses ta realiseeris kõike, kuulas ja jälgis tähelepanelikult meie näpunäiteid,» iseloomustas Lehti kunstiakadeemia üliõpilase Kaari tantsustiili. «Ta leidis võimaluse tantsides ennast väljendada, oma isiksust vaatajale tutvustada.»

«Kaarile ei meeldi võistelda, vaid tantsida,» lisas Claudia. «Ta tantsib oma tundeid välja.»

Flamenco on elutants

Flamenco on elutants. «Seda tantsides paisatakse endast välja kogu elu kogemused,» kirjeldas Claudia flamencot. «Flamenco maandab hästi stressi,» lisas Lehti. Flamenco kuulub Lehti sõnul väikerahva kultuuri, kus rahvas tahab ennast maksma panna.

Flamenco ei ole võistlutsants, selles tantsustiilis ei korraldata konkursse. Flamencot võib tantsida koos partneriga või üksinda.

Claudia alustas tantsimist esimeses klassis, kui ema ja vanaema panid ta balletiklassi. Lisaks sellele õppis Claudia pedagoogikaülikoolis näitejuhtimist, kus esimesel õppeaastal lavastas kursusekaaslane Evi Pihla Puškini poeemi «Mustlased» alusel näidendi ja Claudia mängis seal peaosas. «Selles lavastuses puutusingi esimest korda mustlaskultuuriga kokku,» märkis Claudia. «Mida rohkem hakkasin mustlaskultuuri vastu huvi tundma, seda põnevamaks see minu jaoks muutus.»

Oma ansambel

Lehti käis kolmeaastaselt tantsutundides, kuid siis ei puutunud ta tantsuga kokku kuni 30. eluaastani. Lehti on õppinud muusikapedagoogikat, koorijuhtimist ja lasteaiamuusikakasvatajakas. «Kuna lasteaiandust õppisin pedagoogikaülikoolis, siis tutvusingi Claudiaga pedas,» märkis Lehti.

menco-tundidega. «See oli täitsa juhus,» sõnas Claudia.

Claudia Ševtšenko ja Lehti Kostabi nimeline tantsustuudio alustas tegevust tänava sügisel. Eraldi vanusegruppe Claudia ja Lehti ei moodustanud, kuid teevad seda jaanuaris, kui alustavad uue kursusega, plaanides luua 7–10-aastaste rühma. Praegu on stuudios õpilasi saja ringis.

Kursuse alguses õpetavad Claudia ja Lehti algajatele flamencohuvilistele sevillanas't. See on tants, kuhu on sisse põimunud flamenco a ja b.

Lehti ja Claudia annavad tunde ka mujal Eestis. Käidud on Tartus, Viljandis, Pärnus. «Käime seal, kuhu kutsutakse,» nentis Lehti.

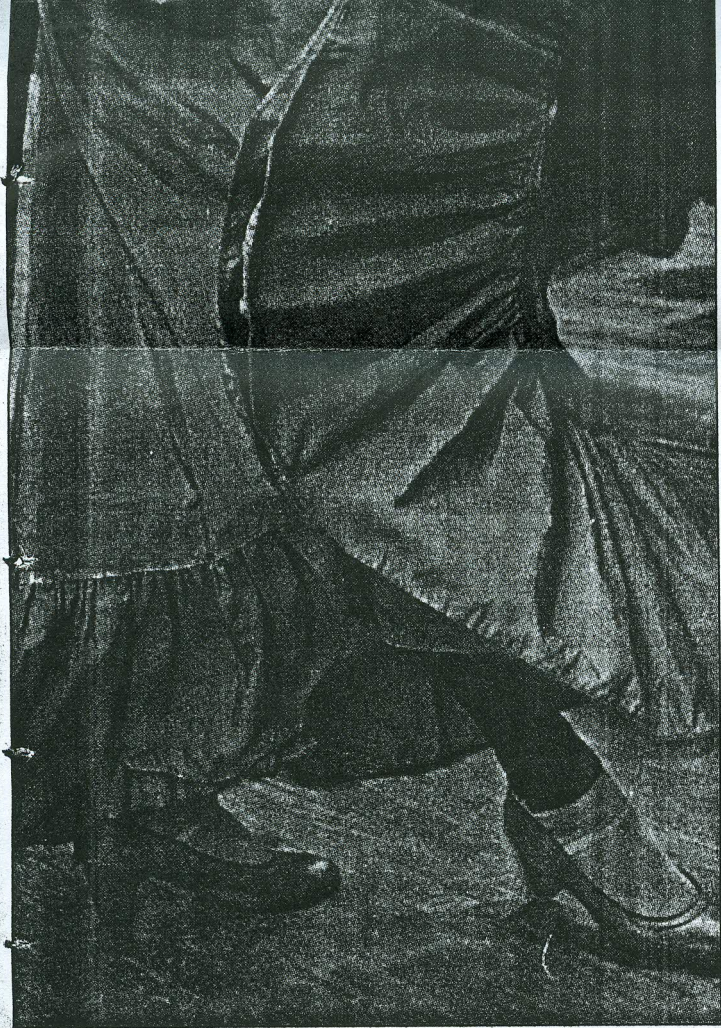
«Kaks suve järjest oleme nii Pärnus kui ka Haapsalus korraldanud hästi suurt Hispaaniaüritust – Viva la Vida,» lausub Claudia. Sellest saavad osa võtta kõik need, kes tegelevad flamencoga. «Vot see on rahvale alles vaatepilt, kui sada kostüümides inimest tantsib,» kirjeldas Claudia viimast flamencopidu. Samas õpetasid nad koha peal ka publikut tantsima. «Olime õpetanud mustlasrumbat,» ütles Claudia. Viimasel aastavahetusel esinesid Claudia ja Lehti oma grupiga Estonia kontserdisaalis uusaastaballil.

Naelad kinganinas

Praegu on Claudia ja Lehti koos kahe teise tantsijaga kaastanud Estonia teatris Georges Bizet' ooperisse «Carmen». «Tänu belgia lavastajale on meil kaks rolli,» rääkis Claudia. «Esiteks on meil saatuse roll, st ennustame ette Carmen surma, teiseks oleme kõik neljakesi Carmenid.» Nii on etenduses viis Carmenit, neli tantsivat, üks laulev.

Õpilastega käiakse esinemas ka kord kuus Von Krahli baaris. Von Krahli kutsus Claudiat ja Lehtit omal ajal teatri direktor Peeter Jalakas ja seal alustasid flamencotantsijad ka tantsutundide andmisega. «Siis pesitsesime kunstiülikooli saalis, siis ETK saalis ja sealt läksime Laial tänavale asuvasse saali, kus oleme praeguseni,» luges Claudia sõrmedel treeningsaalide asukohti.

Esinedes on ka nalja saanud. Kord lendas ühel tüdrukul king publikusse, kord kukkus tantsija tantsu alustades lavale pikali. «Kahel korral on esine-

Flamencot tantsides on tähtis rütmitunne ja jalgade tegevus.

PEETER SIRGE

Claudia alustas tantsimist esimeses klassis, kui ema ja vanaema panid ta balletiklassi. Lisaks sellele õppis Claudia pedagoogikaülikoolis näitejuhtimist, kus esimesel õppeaastal lavastas kursusekaaslane Evi Pihla Puškini poemi «Mustlased» alusel näidendi ja Claudia mängis seal peaosa. «Selles lavastuses puutusingi esimest korda mustlaskultuuriga kokku,» märkis Claudia. «Mida rohkem hakkasin mustlaskultuuri vastu huvi tundma, seda põnevamaks see minu jaoks muutus.»

Oma ansambel

Lehti käis kolmeaastaselt tantsutundides, kuid siis ei puutunud ta tantsuga kokku kuni 30. eluaastani. Lehti on õppinud muusikapedagoogikat, koorijuhtimist ja lasteaiamuusikakasvatajakaks. «Kuna lasteaiandust õppisin pedagoogikaülikoolis, siis tutvusingi Claudiaga pedas,» märkis Lehti.

Pärast etenduse «Mustlased» lõppu otsustasid noored näitlejad luua mustlasfolkloori ansambli Romale. Lehti hakkas ansamblile laule kirjutama ning tal tekkis huvi ka mustlastantsu vastu. Edasi õppisid naised mustlastantsu erinevate õpetajate käe all, näiteks Moskvast vanas mustlasdaami juures. 1990. aastal Savoi teatri kontserdi järel tutvusid nad mustlanna Mia Vasaraga ja tegid nii algust fla-

Pragu ja Claudia ja Lehti koos kahe teise tantsijaga kaasatud Estonia teatris Georges Bizet' ooperisse «Carmen». «Tänu belgia lavastajale on meil kaks rolli,» rääkis Claudia. «Esiteks on meil saatuse roll, st ennustame ette Carmen surma, teiseks oleme kõik neljakesi Carmenid.» Nii on etenduses viis Carmenit, neli tantsivat, üks laulev.

Õpilastega käiakse esinemas ka kord kuus Von Krahli baaris. Von Krahli kutsus Claudiat ja Lehti omal ajal teatri direktor Peeter Jalakas ja seal alustasid flamencotantsijad ka tantsutundide andmisega. «Siis pesitsime kunstiülikooli saalis, siis ETK saalis ja sealt läksime Laial tänaval asuvasse saali, kus oleme praeguseni,» luges Claudia sõrmedel treeningsaalide asukohti.

Esinedes on ka nalja saanud. Kord lendas ühel tüdrukul king publikusse, kord kukkus tantsija tantsu alustades lavale pikali. «Kahel korral on esinemiskohtades meile liivast pinda pakutud,» meenutas Lehti.

Kostüümid õmblevad Claudia ja Lehti ise, sest Hispaaniast ostes on kleidid liiga kallid. Kuid kingad tellivad nad Hispaaniast, sest kingadel on eriline kontsokõrgus ja kinganina on tugevam kui teistel jalanõudel. Kinganina ja kontsades on väikesed naelad. «See on selleks, et oleks kuulda kinga koputust vastu maad,» märkis Lehti.